

uskuteczonych na rzecz instytucyj lub władz, nie wyłączając Skarbu Państwa Polskiego, w zależności od przerachowania rent lub ich całkowitej spłaty. Przy zgłaszaniu wniosków w tych sprawach Państwowy Bank Rolny nie będzie obowiązany udzielać dowodów zezwolenia urzędów ziemskich, oznaczonych w części 2 i 3;

- c) do egzekwowania należności z tytułów oznaczonych w art. 1 w trybie, przewidzianym dla egzekucji bezspornych należności skarbowych.

2. Przedterminowa spłata renty lub kapitału, o ile kontraktem lub ustawowo jest uzależniona od zgody władz państwowych, może być przyjęta przez Państwowy Bank Rolny jedynie za zgodą właściwego okręgowego urzędu ziemskiego.

3. O ustąpieniu pierwszeństwa hipotecznego renty na rzecz pożyczki Państwowego Banku Rolnego decyduje okręgowy urząd ziemski z tem ograniczeniem, że renta wraz z poprzedać ją mającą pożyczką mieścić się będzie w $\frac{2}{3}$ wartości szacunkowej danej włości, ustalonej wedle przepisów Państwowego Banku Rolnego. Wartość renty w takich przypadkach należy ustalić, o ile chodzi o rentę amortyzacyjną, w wysokości kwoty, wynikającej z planu umorzenia, o ile zaś chodzi o rentę wieczystą — w wysokości dwudziestokrotnej rocznej renty.

Art. 3. Państwowy Bank Rolny ustali należności, ciążące na nieruchomościach na rzecz instytucyj lub władz, a po przerachowaniu ich ujawni wyniki przerachowania w księgach gruntowych, zgłaszając imieniem Skarbu Państwa odnośne wnioski do sądów po myśli § 49 ustępu 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 roku o przerachowaniu zobowiązań prywatno-prawnych (Dz. U. R. P. z 1925 r. № 30, poz. 213).

Art. 4. Państwowy Bank Rolny winien prowadzić odrębną rachunkowość dla każdej z wymienionych w art. 1 instytucyj lub władz.

Art. 5. 1. Wynagrodzenie za czynności, za które na podstawie ustaw niemieckich lub pruskich obowiązana była płacić strona, Państwowy Bank Rolny pobierać będzie od osób interesowanych w wysokości ustalonej przez Ministra Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

2. Wynagrodzenie za inne czynności, związane z wykonaniem niniejszego rozporządzenia, potrącać będzie na rzecz Państwowego Banku Rolnego z fundusów, wpływających z tytułów oznaczonych w art. 1. Wysokość tego wynagrodzenia ustalać będzie Minister Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 6. Sposób, w jaki mają być użyte przez Państwowy Bank Rolny fundusze, wpływające na zasadzie niniejszego rozporządzenia, określać będą Ministrowie Skarbu i Reform Rolnych.

Art. 7. W przypadkach, w których należności z tytułów, oznaczonych w art. 1, ściągane będą za

pośrednictwem urzędów gminnych, może być tym urzędem na pokrycie ich kosztów przyznane wynagrodzenie, którego wysokość określana będzie na wniosek Państwowego Banku Rolnego przez Ministra Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Spraw Wewnętrznych. Wynagrodzenie to będzie pokryte w sposób, wskazany w części 2 art. 5.

Art. 8. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrom Reform Rolnych i Skarbu.

Art. 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
J. Piłsudski

Minister: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Dr. Dobrucki

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Poczty i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*

925.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 18 listopada 1927 r.

w sprawie uzupełnienia rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 sierpnia 1927 r. o rozmiarach kwater stałych i opłatach za kwatery stałe w koszarach lub budynkach państwowych, przez Skarb Państwa wynajętych albo administrowanych.

Na podstawie art. 10 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o zakwaterowaniu wojska w czasie pokoju (Dz. U. R. P. № 97, poz. 681) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 29 sierpnia 1927 r. o rozmiarach kwater stałych i opłatach za kwatery stałe w koszarach lub budynkach państwowych, przez Skarb Państwa wynajętych albo administrowanych (Dz. U. R. P. № 81, poz. 705)

dodaje się po § 3 następujący nowy paragraf jako § 3 a:

„Osoby, korzystające ze stałych kwater, uiszczają Skarbowi Państwa miesięcznie zdołu opłaty, oznaczone w sposób następujący:

Miejscowości dzieli się na osiem kategorii odpowiadających podziałowi miejscowości na klasy czynszowe w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 11 lipca 1927 r. o wynagrodzeniu za kwatery stałe, dostarczone przez zarządy gminne na podstawie art. 12 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o zakwaterowaniu wojska w czasie pokoju (Dz. U. R. P. № 71, poz. 623).

Wysokość opłaty od jednego metra kwadratowego powierzchni użytkowej kwatery (powierzchni podłogi pokoi mieszkalnych) ustala się dla:

Miejscowości kategorii	I w wysokości od	11—16 zł. rocznie
„ „ II	„ „ 10—14	„ „
„ „ III	„ „ 10—13	„ „
„ „ IV	„ „ 9—12	„ „
„ „ V	„ „ 8—11	„ „
„ „ VI	„ „ 7—10	„ „
„ „ VII	„ „ 6—9	„ „
„ „ VIII	„ „ 5—8	„ „

a to zależnie od jakości i wartości czynszowej kwatery.

Przy ustalaniu wysokości opłaty za kwatery stałe powierzchni pomieszczeń pobocznych, jak: przedpokoje, korytarze, werandy, łazienki, kuchnie, spiżarnie i alkowy, nie zalicza się do powierzchni użytkowej kwatery.

Wysokość tych opłat ustalają organa, wyznaczone przez Ministra Spraw Wojskowych.

Osoby korzystające ze stałych kwatery, przydzielonych im w budynkach, wyłączonych z podziału ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o podatku od lokali (Dz. U. R. P. № 94, poz. 550), opłacają ponadto Skarbowi Państwa po trzy złote miesięcznie zdołu od każdego pokoju mieszkalnego.

Opłaty, obliczone według powyższych zasad, odnoszą się wyłącznie do lokali mieszkalnych.

§ 2. W tytule wspólnym dla kolumn 4—7 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 sierpnia 1927 r. o rozmiarach kwatery stałych i opłatach za kwatery stałe w koszarach lub budynkach państwowych, przez Skarb Państwa wynajętych albo administrowanych (Dz. U. R. P. № 81, poz. 705) zamiast słowa: „wyłączeniem”, stawia się słowo „włączeniem”.

§ 3. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od 1 października 1927 r.

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
J. Piłsudski

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*

926.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 19 września 1927 r.

w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wojskowych, Skarbu oraz Pracy i Opieki Społecznej w sprawie zasiłków dla rodzin osób, powołanych na ćwiczenia wojskowe.

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 13 lipca 1927 r. (Dz. U. R. P. № 69, poz. 604) o przywróceniu mocy obowiązującej ustawy z dnia 22 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 37, poz. 246) o zasiłkach dla rodzin osób, powołanych na ćwiczenia wojskowe, oraz o niektórych zmianach w ustawie skarbowej z dnia 22 marca 1927 r. (Dz. U. R. P. № 30, poz. 254) oraz § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. № 80, poz. 694) w sprawie określenia norm zasiłków dla rodzin osób, powołanych na ćwiczenia wojskowe, zarządza się co następuje:

§ 1. Prawo do zasiłku przysługuje rodzinie powołanego na ćwiczenia wojskowe rezerwisty niezależnie od jego stopnia wojskowego, dopóki zachodzą warunki, uzasadniające prawo do zasiłku w myśl ustawy z dnia 22 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 37, poz. 246).

Jeżeli warunki uzasadniające prawo do zasiłku istnieją w chwili odejścia powołanego na ćwiczenia, prawo do zasiłku powstaje z dniem odejścia powołanego. Jeżeli jednak te warunki powstały dopiero po dniu odejścia powołanego i w czasie odbywania przez niego ćwiczeń wojskowych, prawo do zasiłku przysługuje z dniem nastania warunków, uzasadniających to prawo.

§ 2. Żonie, z którą powołany na ćwiczenia rezerwista został na zasadzie orzeczenia sądowego separowany i którą w myśl tego orzeczenia obowiązany jest utrzymywać, przysługuje prawo do zasiłku podług ogólnych norm, ustalonych dla zasiłku, z tem jednak ograniczeniem, że przypadający jej zasiłek nie może przekraczać wysokości alimentów, przyznanych jej sądownie.

Osobie, z którą powołany został zgodnie z obowiązującymi przepisami rozwiedziony, lub w stosunku do której małżeństwo zostało unieważnione, prawo do zasiłku nie przysługuje.

W okresie procesu separacyjnego, rozwodowego, lub o unieważnienie małżeństwa, przysługuje żonie powołanego prawo do zasiłku bez ograniczeń, przewidzianych w poprzedzających ustępach, chociażby wspólność gospodarstwa w tym okresie już nie istniała, o ile tylko zachodzą warunki uzasadniające prawo do zasiłku.

§ 3. Dzieci uprawnione posiadają prawo do zasiłku narówni z dziećmi ślubnymi.

Dzieciom nieslubnym przysługuje prawo do zasiłku tylko w tym wypadku, jeżeli są uznane przez ojca. W razie podniesienia w tym kierunku wątpli-